

Arrest

nr. 248 191 van 26 januari 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. DENYS
Adolphe Lacomblélaan 59-61/5
1030 SCHAARBEEK

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 15 oktober 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 9 september 2020 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 21 oktober 2020 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 11 december 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 januari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. PONSAERTS, die loco advocaat L. DENYS verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 13 maart 2020 dient de verzoekende partij een aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in.

1.2. Op 9 september 2020 wordt beslist tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN ZONDER BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 13.03.2019 werd ingediend door:

Naam: M. (..)

Voorna(a)m(en): A. S. (..)

Nationaliteit Russische Federatie

Geboortedatum: (..)

Geboorteplaats: Grozny

Identificatienummer in het Rijksregister: xxxxxxxxx

Verblijvende te (..)

om de volgende reden geweigerd

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie

Betrokkene diende een aanvraag in in functie van zijn minderjarig kind, M. A. (..) (RR xxxxxxxxx) van Belgische nationaliteit Het verblijf van betrokkene dient echter geweigerd te worden om redenen van openbare orde en nationale veiligheid (art 43, §1,2°- wet 15.12.1980).

Er moet namelijk vastgesteld worden dat betrokkene zich schuldig heeft gemaakt aan de volgende feiten

- Op 26.11.2009 werd betrokkene door de Correctionele Rechtbank te Gent definitief veroordeeld tot een werkstraf van 60 uren met vervangende gevangenisstraf van 6 maanden wegens valsheid in geschriften; gebruikmaking van valsheid in geschriften; diefstal en diefstal op heterdaad betrapt, met geweld of bedreiging

- Op 09.04.2014 werd betrokkene door de Correctionele Rechtbank te Kortrijk definitief veroordeeld tot een geldboete met vervangende gevangenisstraf van 8 dagen wegens verboden wapendracht

- Op 10.09.2014 werd betrokkene door de Correctionele Rechtbank te Gent definitief veroordeeld tot een gevangenisstraf van 1 jaar met uitstel 5 jaren voor de helft wegens diefstal met geweld of bedreiging, onder twee van de in artikel 471 van het Strafwetboek vermelde omstandigheden, door twee of meer personen, met behulp van een voertuig of enig ander al dan niet met motor aangedreven tuig om de diefstal te vergemakkelijken of de vlucht te verzekeren en wederrechtelijke en willekeurige vrijheidsberoving

Na toekenning van de vluchtelingenstatus werd betrokkene de kans geboden zich in de Belgische samenleving te integreren, maar in plaats van een inkomen te verwerven op legale wijze, koos betrokkene er doelbewust voor snel winstbejag na te streven door middel van criminele activiteiten. Uit het vonnis van de Correctionele Rechtbank te Gent dd 10.09.2014 blijkt dat betrokkene veroordeeld werd omdat hij, samen met enkele kompanen, een persoon met geweld overvallen heeft en kortstondig wederrechtelijk en willekeurig van de vrijheid beroofd heeft. Hij werd voordien reeds twee maal definitief veroordeeld. Dit heeft hem er echter klaarblijkelijk niet van weerhouden opnieuw strafrechtelijke feiten te plegen. Ook erna werd betrokkene in een periode van minder dan één jaar nog tot 3 keer toe veroordeeld voor de politierechtbank. Uit het dossier blijkt bovendien dat betrokkene in België reeds allerhande kansen aangeboden werd, zowel in het leven als op justitieel vlak (bij wijze van kansen om zich te herpakken zoals een werkstraf en een straf deels met uitstel) maar dit alles bleek telkenmale niet te mogen baten.

Bij de straftoemeting wees de Correctionele Rechtbank er bij haar vonnis dd. 10.09.2014 er op dat de gestelde handelingen getuigen van een duidelijk gebrek aan normbesef. Uit het vonnis blijkt daarenboven dat betrokkene de feiten steeds bijzonder geminimaliseerd heeft, wat wijst op een gebrek aan schuldinzicht en wat het gevaar dat van betrokkene uitgaat onderstreept. Aangezien betrokkene reeds twee maal definitief veroordeeld was voor feiten van geweldpleging en verboden wapendracht, is gebleken dat er in hoofde van betrokkene sprake is van een totaal gebrek aan schuldinzicht en dat hij het blijkbaar niet kan laten om strafrechtelijke feiten te plegen, telkens gebruikmakend van geweld en

gericht op snel winstbejag zonder daarbij rekening te houden met de fysieke en psychische integriteit van de slachtoffers.

Gelet op het feit dat betrokkene reeds meermaals definitief veroordeeld werd in België geeft blijk van een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid waardoor helemaal niet uit te sluiten valt dat hij dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oordeelde reeds dat het niet kennelijk onredelijk is om uit het feit dat eerdere veroordelingen betrokkene met hebben tegengehouden om nieuwe strafbare feiten te plegen, af te leiden dat er een actueel recidiverisico is (RvV 28 maart 2018, nr. 201 814) of verder nog: "De vaststelling van een actuele bedreiging vereist in regel dat de betrokken vreemdeling een neiging vertoont om een crimineel gedrag in de toekomst voort te zetten, vol te houden of te herhalen (HvJ 22 mei 2012, C-348/09, P.I., pt 30; Memorie van toelichting. Parl.St Kamer 2016-2017, DOC 54 2215/001, p 24) " (RvV 22 december 2017, nr 197 311).

Bovendien blijkt betrokkene met volgende PV's ook in het ANG voor te komen.

KO.43.L4/00287719 Opzettelijke slagen en/of verwondingen

IE.36.L1/00596117 Wapen,munitie,onderdeel,toebehoren-dracht/vervoer

KO. 69 L4/00380416 Valse verklaring

GE 40 LA/02952214 Schending van rechten door de grondwet gewaarborgd

GE 17 LA/02952014 Zware diefstal

AN. 36 L4/00515012 Wapen, munitie, onderdeel, toebehoren-dracht/vervoer

GE. 43. LA/07620310 Opzettelijke slagen en/of verwondingen

GE 11 LA/06330809 Zware diefstal

GE. 18. LA/05772908 Gewone diefstal

ME.43.L6/00152606 Opzettelijke slagen en/of verwondingen

Uit nazicht in het ANG blijkt aldus dat betrokkene bovendien na zijn veroordeling in 2014 opnieuw tot drie maal toe én vrij recent opnieuw in aanraking is gekomen met de politie/het gerecht Het vonnis dd 10.09.2014 stipte reeds aan dat de toen gestelde handelingen getuigden van een gebrek aan respect voor o.a andersmans fysieke integriteit, en dat zij het veiligheidsgevoel van argeloze burgers geschokeerd hebben Wat het onderzoek heden inhoudt en welk aandeel betrokkene desgevallend uitmaakt in de afgespeelde feiten, is niet duidelijk Toch houdt de vermelding van nieuwe PV's in het ANG op naam van betrokkene wel een indicatie in dat hij zijn strafrechtelijk verleden nog steeds niet de rug toekeerde Zeker nu blijkt dat de PV's zich opnieuw in dezelfde sfeer bevinden als voorheen, namelijk wapendracht/- vervoer en opzettelijke slagen en verwondingen. Klaarblijkelijk zijn zijn kinderen geen afdoende motivatie om het rechte pad te bewandelen.

Op basis van al het voorgaande kan dus geconcludeerd worden dat betrokkene door zijn persoonlijk gedrag wel degelijk een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving, en dat het familiale en persoonlijke belang van betrokkene dan ook ondergeschikt is aan de vrijwaring van de openbare orde. Vandaar dat overeenkomstig art. 43 van de wet van 15.12 1980 het verblijfsrecht aan betrokkene kan geweigerd worden

Krachtens artikel 43, § 2 van de wet van 15.12.1980 houdt deze beslissing rekening met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, zijn leeftijd, zijn gezondheidstoestand, zijn gezins- en economische situatie, zijn sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat nergens uit het dossier enig leeftijdsgebonden probleem of een probleem met betrekking tot betrokkenes gezondheid kan blijken. Voor wat de duur van het verblijf in het Rijk betreft, dient opgemerkt te worden dat betrokkene in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming verklaard heeft België ingereisd te zijn op 14.04.2004, met andere woorden 16 jaar geleden. Deze 16 jaren van verblijf in België zijn bovendien geen jaren van ononderbroken en regelmatig verblijf geweest gelet op de verscheidene periodes van detentie. Daarenboven dient opgemerkt te worden dat het CGVS op 25 11 2019 zich genoodzaakt zag betrokkenes vluchtelingenstatus op te heffen, een beslissing waarvan betrokkene op 26.11.2019 in kennis werd gebracht. Er werd tegen voormelde beslissing van het CGVS geen beroep ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RW), hetgeen impliceert dat betrokkene het eens is met de beslissing en haar motieven. Er dient duidelijk gesteld te worden dat betrokkene geen rechten kan putten uit illegaal verblijf of uit verblijfsrecht waaraan een einde diende gesteld te worden.

Verder heeft betrokkene destijds verklaard dat hij voor zijn komst naar het Rijk steeds in de Russische Federatie heeft gewoond, wat impliceert dat hij er tot ongeveer de leeftijd van 19 verbleef en er dus opgroeide, school liep en opgevoed werd. Betrokkene stelde tot slot zowel het Tsjetjeens als Russisch machtig te zijn. Uit de beslissing van het CGVS dd 25.11.2019 blijkt trouwens dat hij nog contacten onderhoudt met familieleden en kennissen die nog in het land van herkomst verblijven, waaronder zijn vader Het loutere feit dat betrokkene ongeveer 16 jaar in het Rijk verblijft, volstaat op zich niet om van een doorgedreven integratie of hechte sociale of culturele banden met de Belgische samenleving te

spreken, die sterker zouden zijn de banden met het land van herkomst waar hij het overgrote deel van leven heeft doorgebracht, waarvan hij nog steeds de nationaliteit draagt en de taal machtig is. Daar tegenover staat dat heden ook niets voorligt waaruit blijkt dat betrokkene gedurende zijn verblijf zich (één van de) landstalen machtig maakte, noch legde hij een attest van inburgering voor. Enige sociale of culturele integratie kan verder ook geenszins blijken uit het dossier gelet op de gepleegde feiten, de opgelopen veroordelingen en de houding ten aanzien daarvan van betrokkene. Uit het reeds aangehaalde vonnis dd. 10.09.2014 blijkt dat betrokkene goed sociaal omkaderd was, en hij toenertijd een vriendin en drie kinderen had voor wie hij diende in te staan. Het is des te schrijnender dat betrokkene desondanks toch aanhoudend de verkeerde weg is blijven kiezen. Het niet respecteren van de strafrechtelijke bepalingen in België, het land dat betrokkene destijds heeft opgevangen en bescherming heeft geboden, getuigt expliciet van het niet geïntegreerd zijn in de Belgische samenleving en dit eigenlijk ook niet na te streven

Met betrekking tot de economische integratie in het Rijk blijkt uit het vonnis van de Correctionele Rechtbank te Gent dd 09.04.2014 dat er stukken werden voorlegd waaruit bleek dat betrokkene toenertijd regelmatig op interimbasis werkte. Bij huidige aanvraag werd vervolgens een attest gevoegd van Oud papier Jozef Michel NV waarin wordt gesteld dat betrokkene sinds 25.11.2019 op interimbasis voor het bedrijf werkt. Andere objectieve, verifieerbare bewijzen van deze of eerdere tewerkstelling zitten niet in het dossier. Enkele sporadische - niet geattesteerde - tewerkstellingen gedurende een periode van 16 jaar kunnen bezwaarlijk als een bewijs van doorgedreven of diepgewortelde integratie worden beschouwd. Bij gebrek aan contra-indicaties dient bovendien geconcludeerd te worden dat de leeftijd en de gezondheidstoestand van betrokkene toelaten dat hij ook in het land van herkomst kan worden tewerkgesteld. Betrokkene is op economisch actieve leeftijd en kan zijn opgedane werkervaringen, en de wil om te werken aanwenden in het land van herkomst/origine om aldaar aan de slag te gaan

Voor wat de gezinssituatie betreft: betrokkene heeft vier kinderen van Belgische nationaliteit, met name M. M. (..) (RR: xxxxxxxxx), M. H. (..) (RR xxxxxxxx), M. S. (..) (RR xxxxxx) en M. A. (..) (RR xxxxxxxx). Er dient vastgesteld te worden dat betrokkene sinds 30.07.2018 niet meer gezamenlijk gevestigd is met zijn kinderen, en dat de relatie met de moeder van de kinderen ook reeds geruime tijd een einde heeft genomen. Betrokkene legt in het kader van zijn aanvraag gezinshereniging bewijzen van betaling alimentatie voor en 2 foto's. Het gesolliciteerd karakter van de betalingen en de foto's kan niet worden uitgesloten. Immers, de eerste betaling aan een gerechtsdeurwaarder blijkt daags voor het indienen van de aanvraag gezinshereniging pas te zijn uitgevoerd, namelijk op 12.03.2020. Een volgende betaling voor april en mei 2020 werd uitgevoerd op 18.05.2020 en kort voor het binnenbrengen van bijkomende stukken. Dat de 3 betalingen van alimentatie dienden te verlopen via een gerechtsdeurwaarder geeft er bovendien ook geen blijk van dat betrokkene niet uit eigen beweging overging tot uitvoering van het vonnis en tot het leveren van bijdragen in de levenskosten voor zijn kinderen. De foto's die werden voorgelegd, werden op een zelfde moment genomen en werden, volgens de bestandsnaam en bestandsinfo genomen op 09.05.2020. Er mag verwacht worden dat, betrokkene toch meer bewijzen zou kunnen voorleggen ter staving van banden die hij onderhoudt met zijn kinderen, zeker nu blijkt dat hij inmiddels reeds meer dan 2 jaar niet meer gezamenlijk gevestigd is met hen. Verder blijkt uit het vonnis van de familierechtbank te Kortrijk dd. 28.06.2019 dat beide partijen opteerden voor een bezoeksregeling dewelke wordt afgesproken in onderling overleg. Ter zitting kwam men tot de afspraak van een bezoeksregeling waarbij de kinderen 's zaterdags van 9u00 tot 18u00 bij betrokkene zijn. Er dient echter opgemerkt te worden dat niets voorligt waaruit kan blijken dat enige bezoeksregeling enkel en alleen in het Rijk zou kunnen uitgeoefend worden. Het is dus aan betrokkene en de moeder van de kinderen om onderling of met de familierechtbank te bekijken hoe de omgangsregeling kan aangepast worden in het belang van de kinderen waarbij het ouderschap kan worden opgenomen door beide partijen waarbij ook rekening wordt gehouden met de nieuwe verblijfssituatie van betrokkene. Louter het feit dat betrokkene in België kinderen heeft, kan dus niet zwaarder wegen dan de bedreiging die hij vormt voor de openbare orde. Er dient daarenboven vastgesteld te worden dat het stichten van een gezin klaarblijkelijk geen kentering in betrokkenes gedrag heeft kunnen teweegbrengen (cfr. uittreksel strafregister, vonnis in het dossier en consultatie ANG). Betrokkenes kinderen zijn allen geboren tussen 2011 en 2015, en waren dus reeds geboren ten tijde van de feiten. Desondanks heeft betrokkene zich er meermaals toe laten verleiden de wetten en regels in België klaarblijkelijk alsnog niet te respecteren. Dit getuigt allerminst van verantwoordelijkheid tegenover zijn minderjarige kinderen, zoals van een goede huisvader zou mogen verwacht worden. Betrokkene had moeten weten dat dergelijk gedrag niet ten goede zou komen aan het verwerven (of voorheen behouden) van regulier verblijfsrecht, op welke basis hij dit ook wenst te verkrijgen. Indien deze beslissing een zekere negatieve impact heeft op betrokkenes gezinsleven, dient duidelijk gesteld te worden dat deze volledig toe te wijzen zijn aan betrokkenes eigen persoonlijk gedrag waarvoor hij zelf de volledige verantwoordelijkheid draagt. Zelfs na zijn eerste veroordeling heeft betrokkene geen lessen getrokken en heeft hij zich nog twee maal

bezondigd aan strafrechtelijke feiten, die geleid hebben definitieve veroordelingen. Er dient tot slot op gewezen te worden dat deze beslissing enkel betrekking heeft op betrokkene en niet op zijn kinderen die over de Belgische nationaliteit beschikken.

Het stichten van een gezin doet dus geen afbreuk aan het gegeven dat betrokkene zware feiten heeft gepleegd, dat hij de ernst van de feiten weigert in te zien, en er sprake is van recidive. Gezien deze overwegingen wordt het familiale en persoonlijke belang van betrokkene ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt immers in het arrest met nummer 41987 dd 22.04.2010 onder andere dat uit artikel 8, tweede lid van het EVRM blijkt dat een inmenging in het privé- en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde te verzekeren.

Ten overvloede kan ook worden opgemerkt dat bij de aanvraag tot gezinshereniging in toepassing van art. 40ter een paspoort werd voorgelegd dat klaarblijkelijk werd afgeleverd op 28.10.2008. Betrokkene heeft klaarblijkelijk nog na toekenning van de vluchtelingenstatus nog een paspoort aangevraagd. Het is aldus redelijk te stellen dat betrokkene sindsdien geen gevaar meer loopt in het land van herkomst of de banden met het land van herkomst dermate hecht zijn dat hij het risico wou nemen zich aan te bieden bij de daartoe bevoegde autoriteiten met het oog op het bekomen van een paspoort. DVZ ziet heden dus geen enkele reden waarom betrokkene bij zijn aanvraag gezinshereniging een paspoort voorlegt dat reeds 12 jaar oud is. Hij toont niet aan in de onmogelijkheid te zijn geweest. Het is wel degelijk de bedoeling, conform artikel 52, §2 van het KB van 08.10.1981 in samenlezing met art. 41 en art. 2 van de wet van 15.12.1980, dat betrokkene op afdoende wijze zijn identiteit bewijst. Middels een paspoort van 12 jaar oud hetwelke een foto bevat waar betrokkene nog nauwelijks op te herkennen valt, kan zijn identiteit niet worden vastgesteld. De overige voorwaarden voorzien in artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 werden niet nagekeken. Deze beslissing belet Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe verblijfsaanvraag deze voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die ZIJ nodig acht.

Gezien de duidelijke bepalingen van artikel 43 van de wet van 15.12.1980, wordt het recht op verblijf van meer dan drie maanden geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.”

2. Over de rechtspleging

Verzoekende partij heeft ervoor geopteerd een syntheseseminarie in te dienen. Conform artikel 39/81, zevende lid van de vreemdelingenwet “doet de Raad uitspraak op basis van de syntheseseminarie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60”.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In haar syntheseseminarie herneemt de verzoekende partij haar middelen zoals aangevoerd in het initiële verzoekschrift en vult zij dit aan met een repliek op de nota met opmerkingen van de verwerende partij. Meer specifiek wat betreft het eerste onderdeel van het tweede middel betoogt de verzoekende partij als volgt:

“Tweede middel.

Afgeleid uit de schending van de artikelen 43 en 45, § 2 van de Vreemdelingenwet juncto artikel 8 EVRM, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel

Artikel 43 luidt als volgt:

“§ 1. De minister of zijn gemachtigde kan de binnenkomst en het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden weigeren:

1° wanneer zij valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten hebben gebruikt, of fraude hebben gepleegd of andere onwettige middelen hebben gebruikt, die hebben bijgedragen tot het verkrijgen van het verblijf;

2° om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid.

§ 2. Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt een beslissing zoals bedoeld in paragraaf 1 te nemen, houdt hij rekening met de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong”.

Artikel 45, § 2 luidt als volgt:

"De in de artikelen 43 en 44bis bedoelde beslissingen moeten in overeenstemming zijn met het evenredigheidsbeginsel en uitsluitend gebaseerd zijn op het persoonlijk gedrag van de betrokken burger van de Unie of zijn familielid.

Eerdere strafrechtelijke veroordelingen zijn als zodanig geen reden voor dergelijke beslissingen. Het gedrag van de burger van de Unie of van zijn familielid moet een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving zijn. Motiveringen die los staan van het individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, mogen niet worden aangevoerd.

Eerste onderdeel m.b.t. artikel 43, § 1, 2° en artikel 45, § 2 Vw., en de materiële motiveringsplicht

Herhaling van het middel.

Op grond van deze bepalingen kan het verblijf geweigerd worden om redenen van openbare orde. Eerdere strafrechtelijke veroordelingen als zodanig zijn geen reden voor dergelijke beslissing. Bovendien moet de beslissing in overeenstemming zijn met het evenredigheidsbeginsel en moet het gedrag van de vreemdeling een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving zijn.

De 6 veroordelingen kunnen als volgt samengevat worden:

- 1) in de periode 2015 - 2016: 3 veroordelingen door de politierechtbank wegens verkeersovertredingen tot een geldboete van eenmaal € 20,00 en tweemaal € 25,00;
- 2) In de periode 2009-2014: 2 veroordelingen wegens valsheid in geschriften en diefstal op heterdaad betrapt met geweld of bedreiging en wegens bezit van een mes. De veroordelingen betreffen een geldboete van € 26,00 en € 30,00 respectievelijk beide met uitstel. Voor wat betreft de eerste veroordeling in 2009, voltooide verzoeker overigens een werkstraf van 60 uren. Het gaat om feiten van meer dan 11 en 6 jaar geleden.
- 3) Correctionele rechtbank Oost-Vlaanderen, afdeling Gent op 10 september 2014: 1 jaar gevangenisstraf met uitstel voor zes maanden wegens diefstal met geweld of bedreiging door twee of meer personen, met behulp van een voertuig met wederrechtelijke en willekeurige vrijheidsberoving. Het gaat om feiten uit 2014.

Verweerder besluit dat uit deze opsomming kan worden besloten dat verzoeker een recidivist is (blz. 1 in fine van de beslissing).

M.b.t. de PV's verwijst verwerende partij louter naar de gegevens die voorkomen in de Algemene Nationale Gegevensbank (ANG), namelijk het notitienummer en een kwalificatie, zonder de precieze aard van de feiten, de concrete handelingen, de context of de data te specificeren. Het valt te gissen naar de aard en de ernst van deze PV's, die overigens niet tot veroordelingen hebben geleid. In het administratief dossier is hieromtrent geen verduidelijking te vinden. De enkele vermelding van deze PV's is niet dienstig (RvV 28 maart 2019, nr. 219.091). Het is dan ook onterecht van verweerder om te stellen dat deze PV's zich in dezelfde sfeer bevinden dan voorheen daar verweerder niet eens de inhoud van de PV's kent.

Hoewel eerdere strafrechtelijke veroordelingen als zodanig geen reden zijn voor een beslissing tot weigering van verblijf, krachtens artikel 45, § 2, tweede lid Vw., kan de verwerende partij weliswaar in de beslissing verwijzen naar strafrechtelijke veroordelingen om aan te tonen dat de vreemdeling nog steeds een actueel gevaar vormt voor de openbare orde (RvV 30 mei 2013, nr. 103.860; 11 september 2015, nr. 152.303; 4 mei 2018, nr. 203.547). Dit volstaat echter niet wanneer het een loutere overname van de officiële kwalificatie van de strafbare feiten betreft en de concrete handelingen en precieze feiten ontbreken. De ernst van de feiten kan niet louter afgeleid worden uit de kwalificatie van de gepleegde feiten, wanneer verweerder het niet noodzakelijk acht te verduidelijken dat er aan de feiten omstandigheden ten grondslag liggen die wijzen op een persoonlijk gedrag dat een actuele bedreiging vormt voor de openbare orde. Het louter poneren dat bepaalde abstract geformuleerde feiten een zodanige ernst vertonen dat hieruit kan afgeleid worden dat verzoeker actueel een gevaar vormt voor de openbare orde, betreft geen concreet onderzoek van verzoekers individuele situatie (RvV 22 mei 2017, nr. 187.290). En het louter poneren dat de aard en de hoeveelheid van de feiten aantonen dat het gedrag van verzoeker een actueel gevaar vormt voor de openbare orde, is geen afdoende motivering (RvV 28 maart 2019, nr. 219.091). Het komt verweerder toe om op individuele basis te onderzoeken wat in het persoonlijk gedrag van een vreemdeling of in de strafbare feiten die deze vreemdeling heeft gepleegd een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt die ter bescherming van de openbare orde een beslissing die een beperking van het verblijfsrecht van een vreemdeling inhoudt, kan rechtvaardigen (RvV 4 mei 2018, nr. 203.547).

De vaststelling van een actuele bedreiging vereist in regel dat de betrokken vreemdeling een neiging vertoont om een crimineel gedrag in de toekomst voort te zetten, vol te houden of te herhalen (RvV 22

mei 2017, nr. 187.290; 10 januari 2019, nr. 214.980). Verweerder moet derhalve zijn beslissing baseren op een inschatting van het toekomstig gedrag van de vreemdeling en dit aan de hand van objectieve elementen zoals deze voorliggen op het ogenblik dat hij een beslissing neemt (RvV 21 mei 2019, nr. 221.533; 10 juli 2019, nr. 223.837), m.a.w. verweerder moet beoordelen of het gedrag van verzoeker een gevaar voor nieuwe ernstige verstoringen van de openbare orde oplevert (RvV 4 mei 2018, nr. 203.547).

Uit voorgaande motivering blijkt dat dit in de bestreden beslissing niet het geval is. Verwijzend naar het vonnis van 10 september 2014 van de correctionele rechtbank te Gent, poneert verwerende partij dat verzoeker een gebrek aan schuldinzicht heeft. Doch is dit een

merkwaardige vaststelling gelet op het feit dat verzoeker sinds dat vonnis geen nieuwe misdrijven heeft gepleegd. Dit vonnis dateert bovendien van meer dan zes jaar geleden, waaruit afgeleid kan worden dat er geen actuele bedreiging is voor de openbare orde (RvV 14 december 2018, nr. 214.038). De bestreden beslissing had minstens moeten motiveren waarom veroordelingen van oude feiten aanleiding kunnen geven tot de conclusie dat verzoeker vandaag nog steeds een gevaar vormt voor de openbare orde (RvV 10 januari 2019, nr. 214.980).

Er is overigens geen verband tussen de vroegere veroordelingen wegens diefstal met geweld of bedreiging en de veroordelingen van de politierechtbank.

Om het verblijf van verzoeker te weigeren wordt evenwel vereist een gedrag dat "ernstige redenen van openbare orde" uitmaakt en een "werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving". De beslissing moet ook in overeenstemming zijn met het evenredigheidsbeginsel.

Het gedrag van verzoeker beantwoordt daar niet aan.

Verweerder motiveert zijn beslissing nog door te stellen dat de aanwezigheid van zijn kinderen verzoeker ervan niet weerhouden hebben bovenstaande opsomming van feiten te plegen. Deze overweging getuigt van een moraliserend opgestoken vingertje van verweerder en kan bezwaarlijk de beslissing overeind houden, gelet op wat kan worden gelezen in artikelen 43 en 45 Vw. (RvV 28 maart 2019, nr. 219.091).

Antwoord van verweerder en repliek

Het is onduidelijk waarom verweerder het oud artikel 43 van de Vreemdelingenwet citeert, hetgeen gewijzigd werd in 2016, 2017 en vervolgens in 2019.

Daarna herhaalt verweerder een lange passage uit de bestreden beslissing op bladzijde 6 en 7 van de nota met opmerkingen.

Volgens verweerder heeft deze uitdrukkelijk rekening gehouden met de aard en de ernst van de feiten. De uiteenlopende inschatting van de feiten, doet volgens hem geen afbreuk aan de wettigheid van de bestreden beslissing. Doch dient herhaald te worden dat verweerder geenszins aangetoond heeft in de bestreden beslissing waarom verzoeker vandaag nog een actuele bedreiging vormt voor de openbare orde. De veroordelingen van de feiten vonden immers meer dan zes jaar geleden plaats.

De verwijzing naar de motivering van de bestreden beslissing op bladzijden 9, 10 en 11 van de nota met opmerkingen heeft niets te maken met dit onderdeel van het middel maar komt aam bod in het tweede onderdeel van het tweede middel.

Daarenboven erkent verweerder op bladzijde 11 van de nota dat het gedrag van verzoeker verbeterd is daar hij bewijst te werken, financieel in te staan voor zijn gezin en zijn kinderen en geen nieuwe feiten meer gepleegd heeft.

Opnieuw steekt verweerder een moraliserend vingertje op, hetgeen bezwaarlijk de beslissing overeind kan houden (RvV 28 maart 2019, nr. 219.091)."

3.2. In de nota met opmerkingen had de verwerende partij als volgt gerepliceerd:

"In een tweede middel beroept verzoekende partij zich op een schending van:

- de artikelen 43 en 45, §2 van de Vreemdelingenwet;*
- artikel 8 EVRM;*
- de materiële motiveringsplicht;*
- het zorgvuldigheidsbeginsel.*

In een eerste onderdeel beroept verzoeker zich op een schending van de artikelen 43, §1, 2° en 45, §2 van de Vreemdelingenwet, daar hij meent dat hij niet beschouwd kan worden als een actueel gevaar voor de openbare orde.

Verweerder laat gelden dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd is zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel

bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. R.v.St., nr. 101.624 van 7 december 2001).

Verweerder wijst erop dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 43 van de Vreemdelingenwet, aangezien verzoekende een actueel gevaar vormt voor de openbare orde.

Art. 43 Vreemdelingenwet bepaalt:

“De binnenkomst en het verblijf mogen aan de burgers van de Unie en hun familieleden slechts geweigerd worden om redenen van openbare orde, van nationale veiligheid of van volksgezondheid en zulks binnen de hiernavermelde perken:

1° de redenen mogen niet ingeroepen worden voor economische doeleinden;

2° (de om redenen van openbare orde of nationale veiligheid genomen maatregelen moeten in overeenstemming zijn met het evenredigheidsbeginsel en uitsluitend gebaseerd zijn op het persoonlijk gedrag van de betrokkene. Strafrechtelijke veroordelingen vormen als zodanig geen reden voor deze maatregelen. Het gedrag van de betrokkene moet een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormen. Motiveringen die los staan van het individuele geval of die verband houden met algemene preventieve redenen mogen niet worden aangevoerd;

3° het verval van het document dat de binnenkomst en het verblijf op het Belgisch grondgebied heeft toegelaten, kan op zichzelf de verwijdering van het grondgebied niet wettigen;

4° alleen ziekten vermeld in de bij deze wet gevoegde lijst kunnen een weigering van binnenkomst of het verblijf rechtvaardigen. Het optreden van een ziekte later dan drie maanden na aankomst op het grondgebied kan geen reden voor verwijdering van het grondgebied vormen.

Om te beoordelen of de betrokkene een gevaar vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid kan de minister of zijn gemachtigde bij de afgifte van de verklaring van inschrijving dan wel bij de afgifte van de verblijfskaart, zonodig de lidstaat van oorsprong en eventueel andere lidstaten, verzoeken om mededeling van de gerechtelijke antecedenen betreffende betrokkene en zonodig om een uittreksel uit het strafregister verzoeken.

Indien ernstige aanwijzingen daartoe aanleiding geven, kan de minister of zijn gemachtigde personen die het verblijfsrecht genieten binnen drie maanden na de datum van binnenkomst zonodig aan een kosteloos medisch onderzoek onderwerpen met het oog op het afgeven van een verklaring dat zij niet lijden aan de in het eerste lid, 4°, bedoelde ziekten.”

Terwijl de gemachtigde van de Minister in de bestreden beslissing motiveert:

“(..).”

In tegenstelling tot wat verzoekende partij voorhoudt, heeft de gemachtigde van de Minister dan ook uitdrukkelijk rekening gehouden met de aard en ernst van de feiten.

In de mate dat verzoekende partij deze feiten anders beoordeelt, laat verweerder gelden dat het loutere feit dat verzoekende partij blijkt geeft van een andere inschatting van de door haar gepleegde feiten, niet van aard is afbreuk te doen aan de wettigheid van de bestreden beslissing.

Zie in die zin:

“Inzake de aangevoerde schending van artikel 43 van de Vreemdelingenwet dient worden opgemerkt dat verwerende partij duidelijk heeft aangegeven van oordeel te zijn dat uit het gedrag van eerste verzoekende partij blijkt dat zij een gevaar vormt voor de openbare orde. Verwerende partij heeft hierbij toegelicht dat eerste verzoekende partij op heterdaad betrappt werd bij een winkeldiefstal en dat uit de aard en de ernst van de gepleegde feiten en het gegeven dat het om een recent feit gaat blijkt dat zij nog steeds een ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving. Verwerende partij heeft hierbij tevens vermeld dat zij de bescherming van de openbare orde belangrijker acht dan het persoonlijke en familiale belang van eerste verzoekende partij en haar kinderen.

Uit artikel 43 van de Vreemdelingenwet kan, in tegenstelling tot wat eerste verzoekende partij lijkt te willen stellen, niet worden afgeleid dat verwerende partij uitvoerige toelichtingen dient te verstrekken omtrent de aard en de ernst van inbreuken die werden vastgesteld. Verwerende partij heeft duidelijk vermeld dat eerste verzoekende partij op heterdaad werd betrappt bij een winkeldiefstal hetgeen volstaat om te begrijpen dat zij geen respect heeft voor het eigendomsrecht dat, zoals verwerende partij in haar nota met opmerkingen stelt, een hoeksteen is van het Belgische rechtsbestel. Verwerende partij heeft ook duidelijk gemotiveerd dat het fundamenteel belang dat zij als belangrijker beschouwde dan de private belangen van eerste verzoekende partij bestaat in de bescherming van de openbare orde. De stelling van eerste verzoekende partij dat het te beschermen fundamenteel belang niet is weergegeven mist derhalve feitelijke grondslag. Eerste verzoekende partij poogt nog de door haar gepleegde feiten te minimaliseren door te laten uitschijnen dat zij slechts een diefstal pleegde om haar kinderen te kunnen voeden. Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt evenwel dat eerste verzoekende partij in het verleden werd veroordeeld wegens de diefstal van schoonheidsproducten en lingerie en dat zij recent op heterdaad werd betrappt bij een diefstal in een kledingzaak. Van diefstallen om haar kinderen te

voeden — los van het feit dat dit op zich, gelet op de mogelijkheid om gebruik te maken van gratis voedselbedeling, geen verantwoording vormt voor het plegen van een diefstal — is dan ook geen sprake.” (R.v.V. nr. 115.306 dd. 09.12.2013)

En ook:

“Samen met de verwerende partij in haar nota met opmerkingen, stipt de Raad aan dat de bestreden beslissing niet beperkt blijft tot een opsomming van beide veroordelingen, maar dat er eveneens wordt gewezen dat uit de aard en de ernst van de feiten blijkt dat het persoonlijk gedrag van betrokkene een werkelijke en voldoende ernstige bedreiging vormt voor het fundamenteel belang van de samenleving. In de beslissing wordt bovendien aangestipt dat het persoonlijk belang van betrokkene ondergeschikt is aan de vrijwaring van de openbare orde en dat om die reden het verblijf van meer dan drie maanden dient te worden geweigerd.” (R.v.V. nr.133.568 dd. 20.11.2014)

En ook:

“Bovendien wordt in de bestreden beslissing verwezen naar de aard en de ernst van de gepleegd feiten die aan de basis lagen van het vonnis van de correctionele rechtbank van Antwerpen van 12 februari 2009, met name (...). In het bijzonder wordt verwezen naar de verschrikkelijke gevolgen van drugsdelicten zoals ze worden beschreven in het arrest Tsakouridis van het Hof van Justitie. De gemachtigde stelt op basis van dit gezaghebbende arrest van het Hof van Justitie dat de georganiseerde drugscriminaliteit onder het begrip ‘ernstige reden van openbare orde of openbare veiligheid valt’. Voorts wordt de zwaarte van de strafmaat benadrukt. De verzoeker betwist deze feiten niet. Het is niet kennelijk onredelijk om het persoonlijk gedrag van een vreemdeling die recentelijk veroordeeld werd voor ernstige strafrechtelijke feiten en pas op 29 juli 2012 in vrijheid werd gesteld, te beschouwen als een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor het fundamenteel belang van de samenleving.” (R.v.V. nr. 147.077 dd. 04.06.2012)

Bij het nemen van deze beslissing dient overeenkomstig art. 43, §2 Vreemdelingenwet ook rekening gehouden te worden met de duur van het verblijf van de betrokkene, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.

In de bestreden beslissing wordt hieromtrent als volgt gemotiveerd: (..)

Verzoekende partij stelt dat hij zich intussen als goede burger bewijst door te werken, financieel in te staan voor zijn gezin met kinderen en geen nieuwe feiten meer te plegen.

Verweerder wijst erop dat de bovenstaande beoordeling op grond van artikel 43 van de Vreemdelingenwet rekening hiermee rekening houdt, doch dat door de gemachtigde van de Minister geheel terecht geoordeeld werd dat het stichten van een gezin klaarblijkelijk geen kentering teweeg heeft gebracht in het gedrag van verzoeker en dat dit gedrag allerm minst getuigt van verantwoordelijkheid tegenover zijn minderjarige kinderen.

In die zin heeft de gemachtigde van de Minister dan ook geheel terecht beslist tot de weigering van het verblijf van meer dan drie maanden, zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

(..)

In de bestreden beslissing wordt uitgebreid gemotiveerd dat de verzoekende partij reeds drie maal (definitief) correctioneel veroordeeld werd en dat er van de periode nadien een aantal pv's in het ANG voorkomen.

Verzoeker haalt aan dat de laatste veroordeling dateert van 2014, doch betrekking heeft op feiten van meer dan zes jaar geleden. Verzoeker zou intussen gedurende de afgelopen 6 jaar geen feiten hebben gepleegd, die aanleiding hebben gegeven tot veroordelingen.

Verweerder wijst erop dat er van de periode nadien effectief wel een aantal pv's in het ANG voorkomen. Het gegeven dat hieraan geen veroordelingen werden gekoppeld, doet geen afbreuk aan het gegeven dat er wel degelijk nog feiten werden gepleegd.

Verweerder laat gelden dat deze feiten door de rechtbank als bijzonder ernstig gekwalificeerd werden en dat geoordeeld werd dat de betrokkenheid van verzoeker duidt op een zeer verregaande normvervaging.

Er is bovendien geen sprake van een op zichzelf staand misdrijf: verzoekende partij werd meermaals correctioneel veroordeeld, wat aanduidt dat het risico actueel is, en dit ook al dateren de meest recente onderliggende feiten inmiddels van enkele jaren terug.

Uit voorgaande elementen blijkt dat verzoeker een actueel gevaar vormt voor de openbare orde. Het algemeen belang is aldus ernstig in gevaar.(..)”

3.3. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van deze van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht wordt onderzocht in het licht van de toepasselijke wetsbepalingen, zijnde de artikelen 43 en 45 van de vreemdelingenwet, waarvan de schending eveneens wordt aangevoerd.

Artikel 43, §1, 2° van de vreemdelingenwet op grond waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt:

“§ 1.

De minister of zijn gemachtigde kan de binnenkomst en het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden weigeren:

(..)

2° om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid.

(..)”

Artikel 45, § 2 van de vreemdelingenwet luidt verder als volgt:

“§ 2.

De in de artikelen 43 en 44bis bedoelde beslissingen moeten in overeenstemming zijn met het evenredigheidsbeginsel en uitsluitend gebaseerd zijn op het persoonlijk gedrag van de betrokken burger van de Unie of zijn familielid.

Eerdere strafrechtelijke veroordelingen zijn als zodanig geen reden voor dergelijke beslissingen.

Het gedrag van de burger van de Unie of van zijn familielid moet een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving zijn. Motiveringen die los staan van het individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, mogen niet worden aangevoerd.

Om te beoordelen of de burger van de Unie of zijn familielid een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid vormt, kan de minister of zijn gemachtigde, bij de afgifte van de verklaring van inschrijving of van de verblijfskaart van familielid van een burger van de Unie, en als hij het onontbeerlijk acht, aan de lidstaat van oorsprong en, eventueel aan andere lidstaten, inlichtingen vragen over de gerechtelijke antecedenen van de betrokkene. Deze raadpleging mag geen systematisch karakter dragen.(..)”

3.4. De Raad stelt vast dat de verwerende partij in de bestreden beslissing erop wijst dat verzoekende partij volgende veroordelingen heeft opgelopen:

-op 26 november 2009 wegens valsheid in geschriften, diefstal en diefstal op heterdaad betrapt, met geweld of bedreiging. Verzoekende partij heeft hiervoor een werkstraf van 60 uren gekregen met vervangende gevangenisstraf van 6 maanden.

-op 9 april 2014 wegens verboden wapendracht tot een geldboete met vervangende gevangenisstraf van 8 dagen.

-op 10 september 2014 wegens diefstal met geweld of bedreiging en wederrechtelijke en willekeurige vrijheidsberoving tot een gevangenisstraf van 1 jaar met uitstel 5 jaar voor de helft.

-drie veroordelingen door de politierechtbank (niet verder gespecificeerd in de bestreden beslissing).

Verder stelt de verwerende partij dat verzoekende partij ook voorkomt in het ANG met volgende PV's:

“KO.43.L4/00287719 Opzettelijke slagen en/of verwondingen

IE.36.L1/00596117 Wapen,munitie,onderdeel,toebehoren-dracht/vervoer

KO. 69 L4/00380416 Valse verklaring

GE 40 LA/02952214 Schending van rechten door de grondwet gewaarborgd

GE 17 LA/02952014 Zware diefstal

AN. 36 L4/00515012 Wapen, munitie, onderdeel, toebehoren-dracht/vervoer

GE. 43. LA/07620310 Opzettelijke slagen en/of verwondingen

GE 11 LA/06330809 Zware diefstal

GE. 18. LA/05772908 Gewone diefstal

ME.43.L6/00152606 Opzettelijke slagen en/of verwondingen”.

De verwerende partij wijst er in essentie op dat uit de gepleegde feiten een gebrek aan schuldinzicht blijkt en verzoekende partij het niet kan laten om strafrechtelijke feiten te plegen, telkens gebruikmakend van geweld en gericht op snel winstbejag zonder daarbij rekening te houden met de fysieke en psychische integriteit van slachtoffers. De vermelding van nieuwe PV's in het ANG vormt een verdere indicatie dat verzoekende partij haar strafrechtelijk verleden nog steeds niet de rug toekeerde. Verwerende partij ontwaart uit dit alles dat verzoekende partij door haar gedrag een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving en haar persoonlijk belang ondergeschikt is aan de vrijwaring van de openbare orde zodat het verblijfsrecht geweigerd wordt.

3.5. Nazicht van het administratief dossier leert dat zich daarin een document bevindt, getiteld *“BEVRAGING ANG”* waaruit blijkt dat verzoekende partij voorkomt in PV's met volgend notitienummer en kwalificatie:

KO.43.L4/00287719 opzettelijke slagen en/of verwondingen
IE.36.L1/00596117 wapen, munitie, onderdeel, toebehoren-dracht/vervoer
KO.69.L4/00380416 valse verklaring
GE.40.LA/02952214 schending van rechten door de grondwet gewaarborgd
GE.17.LA/02952014 zware diefstal
AN.36.L4/00515012 wapen, munitie, onderdeel, toebehoren-dracht/vervoer
GE.43.LA/07620310 opzettelijke slagen en/of verwondingen
GE.11.LA/06330809 zware diefstal
GE.18.LA/05772908 gewone diefstal
AN.13.L9/00376106 bijz wet: identiteitskaart/bevolkingsregister
ME.43.L6/00152606 opzettelijke slagen en/of verwondingen.

Tevens bevindt zich in het administratief dossier een document, getiteld *“GERECHTELIJKE ANTECEDENTEN”* en waaruit de drie correctionele veroordelingen van 26 november 2009, 9 april 2014 en 10 september 2014 blijken alsook drie veroordelingen door de politierechtbank, met name:

-10 april 2015: snelheidsbeperking: geldboete van 25 euro (x6) vervangend rijverbod 15 dagen
-6 mei 2015: witte voorsorteringsspijl: geldboete 20 euro (x6) vervangend rijverbod 8 dagen
-5 februari 2016: voertuig niet ingeschreven: geldboete 25 euro (x6) vervangend rijverbod 15 dagen.

3.5.1. De verzoekende partij ontkent in de synthesesmemorie *an sich* niet dat de feiten waarvoor verzoekende partij in het verleden correctioneel veroordeeld werd ernstig zijn. Zij wijst er evenwel op dat dit feiten betreffen van meer dan 11 en 6 jaar geleden. De veroordelingen door de politierechtbank hebben ook niks te maken met de eerdere correctionele veroordelingen en hebben slechts geleid tot geldboetes van 20 euro en 2 maal 25 euro. Verder wijst zij erop dat uit een loutere vermelding van PV's niet blijkt wat de precieze aard en ernst is van de daarin gekwalificeerde feiten. In haar feitelijke uiteenzetting wijst de verzoekende partij er ook op dat het merendeel van de vermelde PV's betrekking hebben op de feiten waarvoor zij correctioneel veroordeeld is zodat het niet om bijkomende feiten gaat en dat de drie recentste PV's geen gevolg hebben gekregen.

3.5.2. De Raad kan de verzoekende partij volgen in haar betoog. Het loutere feit immers dat verzoekende partij zich in het ondertussen verre verleden schuldig maakte aan een vorm van ernstige criminaliteit laat, in voorliggende zaak, op zich echter nog niet toe te oordelen dat de door de wet gestelde voorwaarden om het verblijfsrecht te weigeren vervuld zijn. Er moet immers ook blijken dat er redenen zijn om te oordelen dat verzoekende partij door haar gedrag actueel nog een werkelijk en voldoende ernstig gevaar vormt voor de openbare orde. Dit blijkt evenwel als zodanig niet uit de motieven van de bestreden beslissing. Zoals duidelijk blijkt verwijst de verwerende partij in hoofdzaak naar feiten van meer dan 11 en 6 jaar geleden. Sindsdien is verzoekende partij nog driemaal veroordeeld door de politierechtbank in 2015 en 2016 (feiten van ondertussen ook vijf en vier jaar geleden). Deze feiten betreffen inbreuken op de verkeerswetgeving die slechts aanleiding hebben gegeven tot een geldboete van 20 euro (x6) en twee geldboetes van 25 euro (x6). Deze feiten hebben geen uitstaans met de zwaarwichtige feiten die in het verleden aanleiding hebben gegeven tot correctionele veroordelingen en er kan bezwaarlijk gesteld worden dat – omdat verzoekende partij drie keer een overtreding op de verkeerswet heeft begaan – daaruit een volgehouden criminele ingesteldheid blijkt waardoor zij door haar gedrag nog steeds een voldoende ernstig en actueel gevaar voor de openbare orde vormt. Dit temeer de verkeersinbreuken ondertussen ook dateren van vier en vijf

jaar geleden en niet blijkt dat verzoekende partij sindsdien nog dergelijke inbreuken heeft begaan of veroordeeld is geweest.

De verwerende partij tracht voorts het actuele gevaar te staven aan de hand van het feit dat verzoekende partij voorkomt in verschillende PV's. Zoals de verzoekende partij evenwel terecht opmerkt blijkt inderdaad dat de meeste PV's die vermeld worden betrekking hebben op de feiten tot en met 2014. Er blijven dan nog drie PV's over, opgesteld in 2016, 2017 en 2019, respectievelijk voor "*Valse verklaring*"; "*Wapen, munitie, onderdeel, toebehoren-dracht/vervoer*" en "*Opzettelijke slagen en/of verwondingen*". Zoals de verwerende partij evenwel toegeeft in de bestreden beslissing heeft zij geen weet wat het onderzoek naar deze feiten inhoudt noch wat het aandeel van verzoekende partij is. De Raad kan de verwerende partij wel volgen dat de twee laatste PV's mogelijk getuigen van feiten in dezelfde sfeer als waarvoor verzoekende partij correctioneel werd veroordeeld, maar er moet wel degelijk duidelijk blijken wat de aard en de ernst van de feiten precies is en welk mogelijk aandeel verzoekende partij daarin gespeeld heeft om te kunnen vaststellen dat verzoekende partij door haar gedrag nog steeds een voldoende ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde. De verwerende partij heeft dienaangaande geen enkel onderzoek gevoerd doch slechts gemeend dat het loutere feit dat de naam van verzoekende partij opnieuw voorkomt in drie PV's, inhoudt dat zij door haar gedrag nog steeds een voldoende ernstige en actuele bedreiging vormt voor de openbare orde.

3.5.3. De Raad stelt vast dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen verwijst naar de bestreden beslissing, doch zoals hoger blijkt, volstaat de daarin opgenomen motivering niet om vast te stellen dat verzoekende partij door haar gedrag nog steeds kan beschouwd worden als een voldoende ernstige bedreiging voor de openbare orde. Verder verwijst de verwerende partij naar rechtspraak van de Raad maar zij toont niet aan dat de feitelijke gegevens die aanleiding hebben gegeven tot voormelde rechtspraak mutatis mutandis van toepassing zijn op onderhavige zaak. Ook in deze rechtspraak heeft de Raad er bovendien op gewezen dat het actuele en voldoende ernstige gevaar moet aangetoond worden. Waar verwerende partij er nog op wijst dat de verzoekende partij in het verleden drie maal correctioneel veroordeeld werd voor zware feiten, wordt dit ook niet betwist. Evenwel blijkt niet dat – sinds het plegen van deze feiten meer dan 11 en 6 jaar geleden – verzoekende partij door haar gedrag nog steeds geacht kan worden een voldoende ernstige bedreiging te vormen voor de openbare orde. De verwerende partij verwijst dienaangaande naar de PV's die in de bestreden beslissing worden vermeld en stelt dat niet moet blijken dat hieraan veroordelingen zijn gekoppeld, maar zoals reeds gesteld kan uit de summiere vermelding ter zake in de bestreden beslissing (noch uit het administratief dossier trouwens) blijken wat de precieze aard en ernst van de feiten is en welk aandeel verzoekende partij daar mogelijk in gespeeld heeft. De Raad benadrukt nogmaals dat de verwerende partij in de bestreden beslissing zelf toegeeft dat zij dit niet is nagegaan.

3.6. Het tweede middel is in de aangegeven mate gegrond. Een schending van de materiële motiveringsplicht juncto artikel 43, §1, 2° en 45, §2 van de vreemdelingenwet ligt voor. Dit leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er bestaat geen noodzaak tot verder onderzoek van de overige middel(en)(onderdelen).

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 9 september 2020 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig januari tweeduizend eenentwintig door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. DE MUYLDER